

ननुश्रद्धान्वितोभूत्वात्मन्येवात्मानं पश्येदिति श्रद्धाया आत्मदर्शने साधनेष्वन्तरंगत्वमुच्यते कथं तस्याराजसत्वं तामसत्वं चोच्यत इत्यत आह सत्त्वेति प्राक्कर्षसंस्कारोपेतं यादृशं बुद्धिसत्त्वं सात्विकं राजसत्त्वं तदनुक्तं
पैव सात्विक्यादिरूपा देवतादिपूजासु फलावश्यं भावनिश्चयात्मिका श्रद्धापि भवति तथायं पुरुषोऽपि श्रद्धामयः श्रद्धाप्रधानो यो यच्छ्रद्धो यो यया श्रद्धो योपेतः स एव स इति सात्विक्या श्रद्धया उपेतः सात्विक एव राज
स्याराजसस्तामस्यातामस इति एवं सति यद्विदात कूपभक्तः पूर्वपुण्यवशात्तातं देववन्मन्यते तर्हि तं सात्विकं पुण्डरीकमिव देवा अनुगृह्णन्ति नित्यकर्मत्यागनिमित्तमपि दोषमस्यापनुदंति यदित्वेन मंत्रादिना सिद्धं पूर्ववा
सनावशाद्यक्षादिरूपं मन्यते तदा तं राजसंराजसायक्षा एवानुगृह्णन्ति नास्य कामकारवतो नित्यकर्मत्यागजं दोषमपनेतुमर्हति न हि देवतापराधीयक्षैस्त्रातुं शक्यते यदित्वयं प्रेतः पितामत्कुटुंबमाबाधितेति सर्वधर्मस्य
क्ता एनमस्य प्रियं कूपं पूजयामीति मन्यते तदा तं पितरि प्रेतत्वबुद्धियोगाद्विपर्यस्तं तामसं प्रेता एवानुगृह्णन्ति क्षुद्रभोगैर्देवाश्च नरके पातयन्ति ॥ ३ ॥ कुत एतदेवं कल्प्यते यस्मात्सात्विकादयो देवादीने वयजंते इत्याह यजंत इ
ति यजंते पूजयन्ति ॥ ४ ॥ सात्विकानां दौर्लभ्यमभिप्रेत्याह अशास्त्रेति शास्त्रवेदादितद्विरोधिना कौलिकाद्यागमेन विहितं घोरं स्वमांसहोमेन ब्राह्मणलोहितादिना वा देवतासंतर्पणाद्यात्मकं ये जनास्तपस्तप्यन्ते तानासुर
निश्चयान्विद्धीति द्वयोः संबंधः दंभो धर्मध्वजित्वं अहंकारः स्वस्मिन् पूज्यता बुद्धिः ताभ्यां संयुक्ताः कामरागो विषयाभिलाषः बलं साहसेनापि विषयसाधने उत्साहस्ताभ्यामन्विताः ॥ ५ ॥ कर्शयंतः कृशं कुर्वन्तः भूतया

सत्त्वानुरूपा सत्वस्य श्रद्धा भवति भारता ॥ श्रद्धामयो यं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ॥ ३ ॥ यजंते सात्विका देवान्यक्षरक्षांसिराजसाः ॥ प्रेतान्भूतगणांश्चान्ये यजंते ता
मसाजनाः ॥ ४ ॥ अशास्त्रविहितं घोरं तप्यन्ते ये तपोजनाः ॥ दंभाहंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ॥ ५ ॥ कर्शयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः ॥ मांचैवांतः शरी
रस्थं तान्विद्ध्यासुरनिश्चयान् ॥ ६ ॥ आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः ॥ यज्ञस्तपस्तथादानं तेषां भेदमिमं शृणु ॥ ७ ॥ आयुः सत्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्ध
नाः ॥ रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्विकप्रियाः ॥ ८ ॥ कटुम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ॥ आहाराराजसस्येष्टादुःखशोकामयप्रदाः ॥ ९ ॥

मंकरणसमूहं अचेतसो मूढाः मांचांतः शरीरस्थं भोक्तृरूपेण शरीरांतः स्थं मां परमेश्वरं वा भोग्यस्य शरीरस्य कृशीकरणेन मदाज्ञालंघनेन वा कृशीकुर्वन्तः तान्विद्ध्यासुरनिश्चयान् ॥ ६ ॥ अत्र सात्विकानां श्रद्धाराध्या
हारयज्ञतपोदानानां परिग्रहार्थं राजसतामसानां वर्जनार्थं च तेषां प्रत्येकं त्रैविध्यं विधीयते तत्रापि श्रद्धात्रैविध्यं आराध्यत्रैविध्यं च प्रागेवोक्तं आहारादीनां त्रैविध्यं प्रतिज्ञापूर्वकमाह आहारस्त्विति आह्निय
त इत्याहारोऽन्तः परंप्रायेण पदार्थः स्पष्टः तथापि क्वचित्क्वचित्किंचिद्व्याख्यायते ॥ ७ ॥ आयुर्जीवनं सत्त्वमुत्साहः बलं शक्तिः आरोग्यं रोगराहित्यं सुखं चित्तप्रसादः प्रीतिः अभिरुचिः एतेषां विवर्ध
नाः दृढिकराः ते आयुः सत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः रस्याः रसोपेताः स्निग्धाः स्नेहवन्तः स्थिराः देहे रसांशेन चिरकालस्थायिनः हृद्याः दृष्टमात्रा एव हृदयप्रियाः आहाराः घृतक्षीरसितादयः सात्विकप्रियाः
॥ ८ ॥ कटुति अतिशब्दः सर्वत्र संबध्यते अतिकटुनिंबादि अत्यम्लानिलवणात्युष्णाः प्रसिद्धाः अतितीक्ष्णो मरीचादि अतिरूक्षः स्नेहशून्यः कंगुकोद्रवादिः अतिविदाहीराजिकादिः दुःखं तात्कालिकी
पीडा शोकः पश्वाद्भाविदौर्मनस्यं आमयोधातुवैषम्यापादनेन रोगस्तत्त्वदाः ॥ ९ ॥